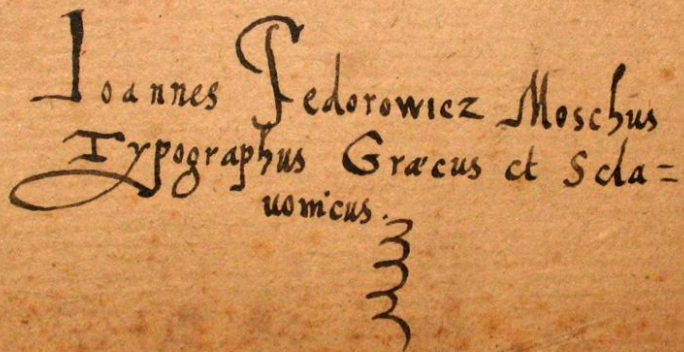

Презентація на тему:
Іван Федоров та книгодрукування
в Україні.

Підготувала студентка

Існує декілька версій
походження Івана
Федоровича (відомо,
що у своєму
друкарському
знакові він
використовував

Ioannes Fedorowicz Moschus
Typographus Graecus et Scla-
uonicus.

Підпис Івана
Федорова

1532 — за
деякими
версіями,
одержав ступінь
бакалавра
Ягеллонського
університету
(Краків) — у
«промоційній
книзі»
університету є
відповідний
запис 1532 року

Герб Львова та типографічна марка Івана Федорова

У 1550-ті рр.— диякон церкви Миколи Гостунського в Московському Кремлі. Можливо, працював у першій московській друкарні, що анонімно випустила 7 видань у 1550-х рр.

З квітня 1563 по березень 1564 р. разом із Петром Мстиславцем працював над підготовкою тексту, литтям шрифту й виготовленням гравюр для видання "Апостола". Сукупність

Через якийсь час після того, як їхню друкарню спалили, [обидва друкарі залишили Москву й осіли в Заблудові (північне Підляшся, на межі українських і білоруських земель), маєтку

литовського гетьмана

Григорія Ходкевича, згодом прихильника Івана IV Грозного як претендента на польський престол.

Григорій Ходкевич

Іван

Грозний

У Заблудові 1569—1570

були надруковані

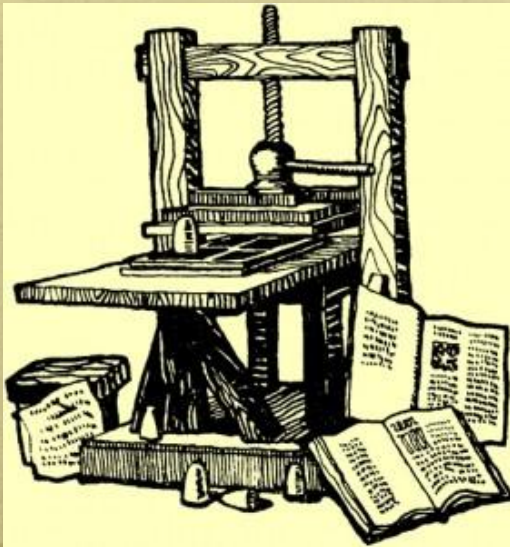
Учительне Євангеліє і

Псалтир з Часословцем.

Саме тут змінив своє московське прізвище на

Федорович

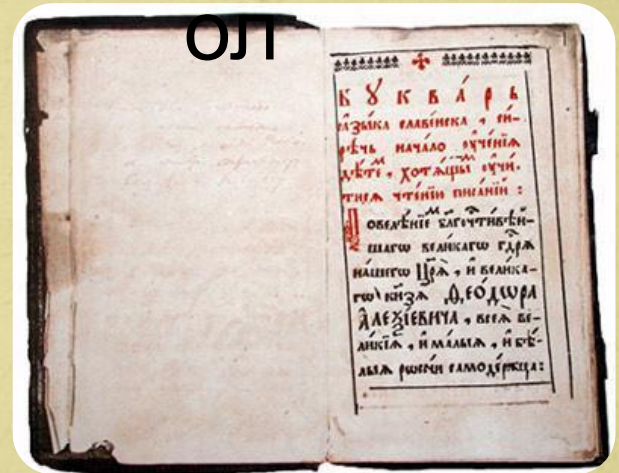
1572 — переїхав до Львова (уже без Петра Мстиславця). Тут у 1573—1574 рр. у монастирі св. Онуфрія він продовжує друкувати. Разом зі своїм сином Гринем Івановичем із Заблудова працював над новим виданням "Апостола",

з вставками, з вставками і трьома вставками у 1574 року Книгодрукувальний Букварь. станок

Апост

Букв

ар

Д

А

Т

И

1575 — перейшов на службу до воєводи Київського, князя К. Острозького як управитель Дерманського монастиря.

1578 — перебрався в Острог, де заснував друкарню (спочатку надрукував **новий Буквар** з рівнобіжними греко-слов'янськими текстами).

1580 — видав Новий завіт і Псалтир й окремо покажчик до останнього.

1580—1581 — видав першу повну **слов'янську Біблію** за одним із списків Геннадієвої Біблії (перш. Острозька Біблія)

Д

А

Т

И

Розійшовшись із князем К.Острозьким, І.Федорович повернувся до Львова, але відновити друкарню вже не спромігся. Вона перейшла у власність Львівського Успенського Братства, пізнішого Ставропігійського Інституту, який користувався орнаментами І. Федоровича аж до початку XIX ст.

Ставропійський
інститут

Він сам написав передмову до Заблудовського Псалтиря, післямову до Апостола 1564 р., Львівського Апостола і Львівської Абетки. У літературному відношенні найбільший інтерес становить післямова до Львівського Апостола, де І.Федорович

Болгарське «Сказаніє о письменах» Чорноризця Храбра (поч. X ст.) у додатку до Острозької Азбуки й одне зі слів Кирило-Турбовського (в

Останні два роки життя провів у роз'їздах. Відомо, що 1583 року відвідав Краків і Відень, де показував імператорові Рудольфу I свій винахід — багатоствольну гармату зі змінними

Пам'ять по книгодрукареві

Іменем Івана Федорова довгий час називався Український поліграфічний інститут у Львові (тепер Українська академія друкарства). У Росії його іменем названо продовжуване видання, присвячене стародрукам — «Федоровські читання». У Львові та Москві є пам'ятники Івану Федоровичу (Федорову). Від 1949 року іменем Федорова названо вулицю у Львові, де міститься колишня будівля Ставропігійського інституту і з 1944 року діє Ставропігійський професійний ліцей, що готує кваліфікованих робітників-поліграфістів.

Видання:

1 Апостол.

2 та 3. Часословець.

4. Євангеліє учительне.

5. Псалтир з часословцем..

6. Апостол.

7. Буквар.

8. Грецько-руська
церковнославянська книга для
читання

9. Азбука (Читанка

10. Новий заповіт до Псалтиря.

11. Хронологія Андрія Римші

12. Біблія.

Музей книги та друкарства України

Музей книги та друкарства України (до липня 2000 р. — Державний музей книги і друкарства України) — музей у Києві, розташований на території Національного Києво-Печерського заповідника (Лаври).

Заснований Постановою Ради Міністрів УРСР № 137 від 17 березня 1972 р. (1972 рік за рішенням ЮНЕСКО відзначався як Міжнародний рік книги).

Відкриття експозиції відбулося 23 квітня 1975 р. У травні 2000 р. експозиція була оновлена та доповнена.

Колекція музею:

У музеї зібрані близько 56 тисяч експонатів, що висвітлюють історію вітчизняної книги і книжкової справи від часів Київської Русі і до наших днів: копії (факсиміле) рукописних книг XI—XV ст., копії перших друкованих кирилических книг, оригінали стародруків XVI—XVIII ст., раритети друкованої української XIX—XX ст., дерев'яні й мідні кліше граверів XVII—XVIII ст., окремі друкарські верстати XVIII—XIX ст., оригінали книжкової графіки XX ст. тощо.

Найвідоміші книгодрукарі, які працювали в Україні:

- Іван Федорович
- Гринь Іванович із Заблудова
- Сідляр Сачко Сенькович
- Корунка Семен
- отець Мина